

N:o 103.

Af herr **A. F. Broström**, angående ändrad lydelse af mom. 2, 3 och 4 i § 26 af brännvinsförsäljningsförordningen.

Då lagstiftaren skrifver lagar, synes mig, att lagen bör vara så affattad, att den gäller lika för alla samhällsklasser. Detta är icke förhållandet med kongl. förordningen angående villkoren för försäljning af brännvin och andra brända eller destillerade spirituösa drycker den 29 maj 1885, i det att stadgandet i sagda förordnings 26 § mom. 4 medgifver rätt för Konungens befallningshafvande att utsträcka försäljningstiden. Denna rätt begagnas så allmänt, att de »särskilda omständigheter», som skola ligga till grund för en dylik rätt, synas förefinnas öfver allt, så att mig vetterligt icke finnes en stad, knappast en köping inom hela riket, der ej rätt förvärfvats att långt inpå nätterna hålla de s. k. »bättre» utskänkningsställena öppna.

Genom den praxis, som i denna fråga nu allmänt tillämpas, sker, att på administrativ väg allmän lag annulleras, och det som i lag är regel göres till undantag, och undantaget — hvilket aldrig borde finnas — göres till regel.

Att aktning för lag och rätt genom en dylik lag undergräfvades, äfvensom att sedlighet och sund moral förderfvas, är uppenbart, då, såsom i detta fall, olika lagar för samma sak skall gälla för s. k. »bättre och sämre folk».

Vid förra årets riksdag väcktes en motion i samma ämne, n:o 43, i Andra Kammaren, underskrifven af 71 ledamöter från denna kammare, men då hvarken bevillningsutskottet, vid sitt afstyrkande utlåtande, eller någon i kammaren, då frågan der förekom, upptog till bemötande de motiv, hvarpå motionärerna grundade sitt yrkande, ber jag, att jemte de motiv, jag anför, få hänvisa till denna motion.

Med anledning häraf får jag vördsamt föreslå,

att § 26 mom. 4 i bränvinsförsäljningsförordningen må erhålla följande förändrade lydelse:

Der särskilda omständigheter föranleda behof af försäljningstidens inskränkning, eger Konungens befallningshafvande att, på framställning af kommunalstyrelse samt efter magistrats eller kommunalnämnds hörande, derom förordna.

I den händelse denna min framställning af Riksdagen bifalles, lärer deraf med nödvändighet följa, att orden »i allmänhet» borttagas ur mom. 2 och 3, om hvilken förändring jag därför, under ofvannämnda förutsättning, härmed äfven vördsamt anhåller.

Stockholm den 26 januari 1895.

A. F. Broström.

N:o 104.

Af herrar **O. G. Erikson** i Öfra Odensvi och **A. P. Gustafsson**, om *skrifvelse till Kongl. Maj:t med begäran om utarbetande och framläggande af förslag till ändrad lydelse af 10 kap. 2 § giftermålsbalken jemte andra dermed sammanhängande lagbestämmelser.*

Vid betraktande af 10 kap. § 2 giftermålsbalken, som handlar om äkta makars giftorätt i bo, hafva undertecknade och kanske flere med oss, fått en måhända berättigad tvekan, om dessa stadganden äro konsekventa, och hvilket föranleder oss att derpå fästa Riksdagens uppmärksamhet.